

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
† ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν α'.

(Τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρίου §§7-9).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερα φυλλάδι.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ν ^ϕ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου ^Γ
^ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^Γ
^ϕ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το τοκος των νεκρων ε γε
νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Πα}
και πα ρε σχετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
ος^{Γα}

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων^ε και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν^Δ ζω ην τη ναι ω νι ον^ε

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γη
 ι ι αν και κα ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γε ρ ται η α πα ρ χη των
 κε κοι μη με ε νων ο πρω το το κος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου κα
 τε ε λυ υ σε

Δόξα.

^{Γα}
Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε ^υ
^{Πα}
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
^{Γα}
 και τον αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^υ της αρ
^{Πα} ^{Γα}
 χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^π ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^ρ ^υ

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ^ρ ^υ Δι ^σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

^{Πα} ^{Δι}
Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι ο Θε
^{Πα} ^{Δι}
 ος Α μοι ω μο σε ε φη σι και εκ πε πλη ρω κεν ι
^{Πα} ^Δ
 δου ^σ εκ του καρ που της κοι λι ας μη δες την Παρ θε
^{Πα} ^{Δι}
 ε ε νον ^π εξ ης ο πλα στου ρ γος Χρι στος ο νε ε ος Α
^{Πα} ^{Δι}
 δαμ ε τε εχ θη βα σι λευς ε πι του θρο ο νυ ς
^{Πα} ^Δ
 μη ^σ και βα σι λευ ει ση με ρον ο ε ε ε χων την βα σι
^{Πα} ^{Δι}
 λει α αν α σα λε ευ τον ^π Η στει ει ρα τι ι ι κτει
^{Πα}
 την Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η η

η ης η μων ^Δ_σ

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Το α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^Δ_δ εις ε
αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το ^Γ₉ τρε μω
την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^Δ_δ βλε
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν_δ δι
ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου ^Γ₂₂

Δόξα.

Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως ^Δ_δ
θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορρη τον μυ υ στη ρι ι
ον ^Γ₉ ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται ^Δ_δ γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται ^ν_δ δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα

ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ της ρι ζης Ι ι εσσαι και εξ ο σφυ οστου Δαν
ιδ η θε ο παις Μα α ρι αμ τι κτεται ση μερον η
μιν και νε ουρ γει ται η συμ πασα και θε ουρ γει ει
ει ται Συγ χα ρη τε ο μου ο ου ρα νο ος και η γη
αι νε ε σα τε αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων
Ι ω α κειμ ευ φραι νε ται και Α α αν να πα νη γυ ρι
ζει ει κραυ γα ζου ου σα Η στει ει ρα τι ι ι κτει την
Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η η
η ης η μων

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα.

ᾠχος Νη ρ

Αγαλ λι α ασθου ρα νος γη ευ φραι νε
ε ε σθω ο του Θε ου ου γαρ ου ρα νος εν γη

ε τε ε εχ θη η Θε ο νυμ φος αυ τη εξ ε

 παγ γε λι ι ας Η στει ει ρα βρε φος θη λα α ζει την

 Μα ρι αμ και χαι αι ρει ε πι τω το ο κω Ι

 ω α κειμ Ρα βδος λε γων ε τεχ θη μοι εξ ης το

 α ανθος Χρι στος ε βλα στη σεν εκ ρι ζης Δαυ ιδ

 τως θα αυ μα πα ρα δο ο ξον
 Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος:
 Ον τως θα αυ μα πα ρα δο ξο ο ο ον
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα φ

Ἀντίφωνον Α

Την αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ

 Βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην ελ

 κυ σον Λο γε

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οισ ^π₉ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας ^ρ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι
ω νων α μην ^π₉

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π₉ εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^ρ₂₂

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^π₉ την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις ημων πο ρθει ται αι την πο λι ν ^ρ₂₂

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω χρι στω ^υ₉ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι ^ρ₂₂

Δ^λ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^λ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π₉

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
α γι ο ο της σο φι α ^π₉ ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν ^π₉ αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα
τρι τε και λο γω ^γ₂₂

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται ^π₉ των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν ^γ₂₂

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρανθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα ^π₉ τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δου σα γα θο ερ γι ας ^γ₂₂

Δ^λ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^λ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευμα τι ο πασπλου τος της δο ξης

εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Προκείμενον. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ρ

M νη σθη η σο μαι τσ ο νο μα τος σσ εν πα σει

γε νε α και γε νε α

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμμα τε ως

ο ξυγρα α φσ

M νη σθη η σο μαι τσ ο νο μα τος σσ εν πα σει

γε νε α και γε νε α

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω πε ρι βε βλη με ε νη πε ποι κιλ με ε νη

M νη σθη η σο μαι τσ ο νο μα τος σσ εν πα σει

γε νε α και γε νε ε α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον θ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον Δ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ

Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν' φαλμός, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθός με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Καὶ τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

ᾠχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη

η μα α α α μ

Η^{B8} παγ κο σμι ος χα α ρα ^Δ₂ εκ των δι και
 ων α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν ^Π₉
Μ^{Πα} εξ Ι ω α κειμ τε και Α αν νης η πα νυ μνη τος
 Πα αρ θε ε ε ε ε νος ^{B8} η τις δι υ περ βο λην α
 γα α α θο τη η τος ^β_{7x} να ος Θε ου εμ ψυ χος
 γι ι ι νε ε ε ε ται ^Π₉ και μο νη κα τα α
 λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι
 ζε ε ε ε ται ^Π₉ αυ της ταις ι κε σι αις Χρι στε ο
 Θε ε ος ^Δ₂ τω κο σμωτην ει ρη νην κα α α τα πε εμ
 ψον ^β_{7x} και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε
 ος ^β_{7x}

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρῶν.
 Ὡδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος Γα ϕ

Ο^{Γα} τα υ दा ता παλ αι νευ μα τι θει ω ^υ₉ εις
 μι αν συ να γω γη ην συ να θροι σας ^Π₉ και τε μων ^{Γα}

θα λασσαν Ισρα η λι τη λα ω ου τος ο Θε ος
ημων δε δο ξα σμε ε νος υ πα αρχι αυ τω μονω α
σω μεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται

Δ ο ξα τη α γι α α να στα α σει σου Κυ ρι ι

ε

Ο την γην κα τα κρι νας τω πα ρα βα ντι ι

δρω τος φε ρειν καρπο ον τας α καν θας α καν θων

στε φανον εκ πα ρα νο μου χει ρος ου τος ο Θε ος

ημων σω μα τι κω ως δε δε γμε νος την κα τα ραν

ε λυσεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται

Δ ο ξα τη α γι α α να στα α σει σου Κυ ρι ι

ε

Ν ι κη της τρο παι ου χος κα τα θα να του ο

θα να τον δε δοι κω ως α νε δει χθη πα θη

την σα ρ κα γαρ εμ ψυ χω με νην λα βων ου τος ο Θε

ος ημων και συμ πλα κει εις τω τυ ραν νω παν τας συ

να νε στησεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται

Γα
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Αλη θη Θε ο το κον παν τα τα ε θνη δο ξα

ζει σε την α σπο ο ρωσ τε κου σαν υ πο δυς

μη τρανγαρη γι α σμε νην την σην ου τος ο Θε ος

ημων το καθ η μα ας ου σι ω θη και Θε ος και

αν θρωπος εκ σου γε γε εν νη η ται

Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς.
Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ἦχος Πα

Γπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δευ τε πι στοι Πνευμα τι θει ει ω γη θο με νοι

την εξ α καρ που ση με ρον ε πι δη μη σα σα αν

εις βρο των σω τη ρι αν αι παρ θε νον Κο ρην

υ υμνοιστι μη σωμεν

Γπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Χαι ρε σε μνη Μητηρ και δουλη Χριστου του Θε ου

η της αρχαιας προξενος μακαριοτητοσ των
ανθρωπων τω γενει σε παντες επαξιως υ υ
μνιςδοξαζομεν

Υπεραγια θεοτοοκεσωσονημας

Ητης ζωης τι κτεταιση η με ερον γεφυρα
διης βροτεια νακλησιν της καταπτωσησ της
εις αδου εροντες χριστον τον ζωοδοτην υ υ
μνιςδοξαζουσιν

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη ς

Υπεραγια θεοτοοκεσωσονημας

Χορευετω πασα κτιιις ευφραινεσθω
και Δαυιδ οτι εκφυλης αυτου και εκ του σπερμα
τος αυτου προηλθε ραβδος ανθος φερουσα τον Κυ
ριον και λυτρωτη η ην του παντος

Υπεραγια θεοτοοκεσωσονημας

Η Α γι α των Α γι ι ι ων εν α γι ω
ι ε ρω βρεφος α να τι θε ται α να τρα φη ναι
εκ χει ρος Α γγε λη παντες εν πι στως ου νε ορ τα σω
μεν εν τη γε ννη η η σει αυ της

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σ τει ρα α γο νος η Α α αν να αλλ κ α τεκ
νος θε ω η δη γαρ προ ω ρι στο εκ γε νε ων αγ
νης Παρ θε νη μη τηρ ο θεν ο της κτι σε ως ε βλα στη
σε Κτι σης εν δε υ λ μορ φη

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σ ε την α σπι λον α μνα α α δα την το ε ρι
ον Χριστω μονην εκ κοι λι ας σα προ σα γα γσαν
την η μων υ σι αν παντες εκ της Αν νης τι κτο με νην
σε υμ νοις γε ραι ρο ο μεν

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευμα τι

Tρι α α ναρ χα δο ξα α α ζω ^β_γ τρι α α γι
α υ μνω ^ν_δ τρι α συ να ι δι α εν ου σι ο τη
τι μι α κη ρυτ τω ^Δ_δ εις γαρ εν Πα τρι Υι ω και Πνευ μα
τι δο ξο λο γει ει ει ται Θε ος ^β_γ ^ν_δ

Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην ^ν_δ

Tις ε ω ρα κε παι δι ι ι ον ^β_γ ο ουκ ε σπει
ρε πατηρ ^ν_δ γα λα κτι τρε φο με νον η που τε θε α ται
παρ θε νος Μη τηρ ^Δ_δ Ον τως υ περ εν νοιαν αμ φο τε ρα
Θε ο γεν νη η η τορ α γνη ^β_γ

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Γα ϕ

Ὁ εἰρμὸς.

O^{Γα} εκ μη ον των τα παν τα πα ρα γα γων τω λο γω
^{Πα} κτι ζο με να τε λει ου ου με να Πνε ευ μα τι ^{Γα} Παν το
κρα τορ Δε σπο τα εν τη α γα πη τη ση στε ρε ω
σον με ^Γ_δ

Δ ^{Γα} ο ξα ^{Πα} τη α γι α α να στα α σεισου Κυ ρι ι

ε ^π₉

Δ ^{Νη} ι α σταυ ρου σου η ^{Γα} σχυν θη ο α σε βης ειρ [♀]

^{Πα} γα σα το βοθ ρον γαρ ον ο ρυ υ ξας εις πε πτω ω κε ^π₉ τα

^{Γα} πει νων υ ψω θη δε Χρι στε το κε ε ε ρα σεν τη

ση α να στα σει ^π₂₂

Δ ^{Γα} ο ξα τη α γι α α να στα α σεισου Κυ ρι ι

ε ^π₉

Τ ^{Γα} ης ευ σε βει [♀] ας το κη ρυγμα των εθ νων ως υ

^{Πα} δω ρε κα λυ ψε τας θα λα ασ σας φι λαν θρω ω πε ^π₉ α

^{Γα} να στας εκ τα φου γαρ ^π₉ το της Τρι α δος α πε κα

λυ ψας φεγ γος ^π₂₂

Υ ^{Γα} περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^π₂₂

Δ ^{Γα} ε δο ξα σμε να λε λα λη νται πε ρι σου η πο λις [♀]

^{Πα} η εμ ψυ χος του α ει ει βα σι λευ ο οντος ^π₉ δι α ^{Γα}

σου γαρ Δε σποι να τοις ε πι γης Θε ος συ να α νε ^π₉

στρα φη ^Γ₂₂

Τῆς ἐορτῆς. Στερέωσον ἡμᾶς.

ᾠχος ^Π₂₂ Πα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^Π

Α μεμ πτωσ τω Θε ω πο λι τευ σα με νοι την παν των

ε κυ η σαν σω ω τη ρι αν ^Π οι θε ο φρο νες γεν νη

το ρεσ της τον Κτιστην τε κουσης και Θε ον ημων ^Π (δίζ)

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^Π

Ο πα σι την ζω ην πη γα α ζων Κυ ρι ος εκ στει ρας

προ η γα γε τη ην Πα ρ θε νον ^Π ην ει σδυ ναι κα τη ξι ω

σε με τα το κον φυ λα ξας α δι α φθο ρον ^Π

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^Π

Τ ης Αν νης τον καρ πον Μα ρι ι αν ση με ρον την βο

τρυν κυ η σα σαν ζω η φο ρον ^Π ως Θε ο το κον α

νυ μνη σω μεν προ στα σι αν τε παν των και βο η θει αν ^Π

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

ᾠχος ^Λ₂₂ Νη ρ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Ευ λο γη με νη η κοι λι ι α σου σω φρων

Α αν να καρ πον γαρ ην θη σε παρ θε νι ας ^νδλ την

α σπορωσ τον τρο φε ε αντης κτι σε ως τε κουσαν καιλυ

τω τη η ην Ι η σουν ^βλ ^νδλ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Σε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι ι

σις εξ Αν νης ση με ρον γεν νη θει σαν ^νδλ την εκ ρι

ζης Ι εσ σαι αιραβδον α χραν τον το αν θος Χρι σον βλα

στη σα α σαν ^νδλ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Σε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως Θε ο το

ο κε δει κνυ ων α χρα ντε ο Υι ος σθ ^νδλ την εξ Αν

νης με γα λυ υ νει σθ γεν νη σιν και παντας ευ φραι νει ση

με ε ρον ^νδλ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Α να τρα φει σα εις τα Α α γι α των Α
γι ι ων Παρ θε νε Α χρα ντε Θε ο το κε α
νω τε ρα α νε δει ειχθης της κτι σε ως τον Κτισην σαο
κι κυ η σα α σα

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευμα τι

Σ ε προ σκυ νου μεν Πα τερ α α ναρχε τη ου σι
ι α υ μνου μεν α χρο νον τον Υι ο ον σου και το
Πνευμα συ να ι ι δι ον σε βο μεν ως ε να τα τρι α
φυ υ υ σει Θε ον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην

Τ ον φω το δο την και αρ χι ι ζω ον των αν
θρω ω πων τε κου σα α χραν τε Θε ο το κε α
νε δειχθης θη σαυ ρο ος της ζω ης ημων και πυ λη του α
προ σι του φω το ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Μεσῳδιὸν Κάθισμα τῆς ἐορτῆς.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ^{Πα} Παρ ^{Δι} θε ^{Πα} νος ^{Δι} Μα ^{Πα} α ^{Δι} ρι ^{Πα} α ^{Δι} ρι ^{Πα} α ^{Δι} μ ^{Πα} και ^{Δι} Θε ^{Πα} ο ^{Δι} το ^{Πα} κος ^{Δι} α ^{Πα} λη ^{Δι}
θως ^{Πα} ως ^{Δι} νε ^{Πα} φε ^{Δι} λη ^{Πα} του ^{Δι} ου ^{Πα} φω ^{Δι} τος ^{Πα} ση ^{Δι} με ^{Πα} ρον ^{Δι} ε ^{Πα} λα ^{Δι} μψεν ^{Πα} η ^{Δι}
μιν ^Δ και ^σ εκ ^{Δι} Δι ^{Πα} και ^{Δι} ων ^{Πα} προ ^{Δι} ερ ^{Πα} χε ^{Δι} ται ^{Πα} εις ^{Δι} δο ^{Πα} ξαν ^{Δι} η ^{Πα} μων ^{Δι}
Ουκ ^Δ ε ^σ τι ^{Δι} ο ^{Πα} Α ^{Δι} δα ^{Πα} μ ^{Δι} κα ^{Πα} τα ^{Δι} κρι ^{Πα} ι ^{Δι} νε ^{Πα} ε ^{Δι} ται ^{Πα} η ^{Δι} Ε ^{Πα} ευ ^{Δι}
α ^σ των ^{Δι} δε ^{Πα} σμων ^{Δι} η ^{Πα} λευ ^{Δι} θε ^{Πα} ε ^{Δι} ρω ^{Πα} ω ^{Δι} ται ^{Πα} και ^{Δι} δι ^{Πα} α ^{Δι}
του ^σ το ^{Πα} κρα ^{Δι} ζο ^{Πα} με ^{Δι} ν ^{Πα} βο ^{Δι} ω ^{Πα} ω ^{Δι} ν ^{Πα} τες ^{Δι} εν ^{Πα} πα ^{Δι} ρη ^{Πα} σι ^{Δι} α ^{Πα} α ^{Δι} τη ^{Πα} μο ^{Δι}
νη ^{Πα} Α ^{Δι} γνη ^{Πα} Χα ^{Δι} ρα ^{Πα} αν ^{Δι} μη ^{Πα} νυ ^{Δι} υ ^{Πα} υ ^{Δι} ει ^{Πα} η ^{Δι} γε ^{Πα} εν ^{Δι} νη ^{Πα} σι ^{Δι}
ι ^{Πα} ι ^σ σου ^{Πα} πα ^{Δι} ση ^{Πα} τη ^{Δι} οι ^{Πα} κου ^{Δι} με ^{Πα} ε ^{Δι} ε ^{Πα} ε ^{Δι} ε ^{Πα} νη ^{Δι}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος:

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς,* ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,

Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἶλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφευρεν ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίκετο. Ἐπὶ τούτῳ δηγθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἁγίου, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγῆσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἐγγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαϊᾶν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθάν καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφιανὸς τῷ ξίφει,

Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,

Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,

Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψοδ' (1774) ἀγχόνη τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνη ὤφθη κλίμαξ,

Δι' ἧς ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργίᾳ Ἀχταλίας.

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,

Ἁγίων ισότιμος ἐνδίκως ὤφθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Πσκῶφ τῆς Ῥωσίας ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Σωτῆρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὁ πρῶην,

Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου ἐν Περεγιασλὰβ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλη

Ἡ Γεννεσίου Μονὴν ᾧδε ἀνέθου.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,

Ἐκεῖσε καὶ γάρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Ἰερεῦς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστῆν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δέ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστών, τὸν ἱατροὺν ἐπεζήτει.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς ὃν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγέσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησίν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὠραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἄωρὶ τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ

γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν τοῦ δράματος. Ὅξυς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολήσω τοιοῦτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαρήσας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποφιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρός εὐπαρήρῃαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέφκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὐθὺς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στῆθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὔσας ἀνέφξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός, ἐφωταγῶγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνέπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἠρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γάρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι κάγὼ χοϊκός εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἶωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέφξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἐστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτησιν ὀρνέου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσιν καταβρέχων τὰς παρειάς, τῆς ἀγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανώς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιὰν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὅρκους ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς

πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ᾗ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδῆρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῆ μνησικακία ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, Εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἶπε πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ᾧ καὶ πραεῖα ἔλεξε τῆ φωνῆ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφώνους μείναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδου καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῆ φλοιᾶ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πωρ ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σῶζων σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιοποιήσαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἶπε πορευθεὶς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρῶρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δὲ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἴσταντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει 398 (1922). Ἔτι δὲ καὶ μνήμη τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν· Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνιῶν, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μοσχονησίων, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ

πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις, λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηγάθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη, συνάθλων πληθύος ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀναριθμῆτων νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀφανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἀποκαρτερησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως μαρτυρησάντων. **(1918-1922).**

Στίχ. Νέοι Μάρτυρες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὄφθησαν πλῆθος ἐκ χειρῶν τέκνων Ἄγαρ.

Στίφος νεόλεκτον ἱερῶν μαρτύρων, Ἄδω Ἰωνίας σὺν Ποιμέσιν ἄρνας.

Πληθὺς τῶν νεάθλων θώκῳ θεοῦ πάρα ἔστη.

Ἐνδεκα θεοῖδεῖς ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν θαυμασίων ἔργων καὶ σημείων τῆς θαυματουργοῦ τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου Εἰκόνοσ, τῆς Ἐπονομαζομένης Κυκκωτίσσης.

Στίχ. Ἐλεεῖς πάντας Κυκκώτισσα Παρθένε, τοὺς πιστῶς σπεύδοντας σὴ Χάριτι θείᾳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, τῆς Παναχράντου δὲ Μητρός σου θαυμασταῖς μεσιτεῖαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης ^u επ ευ θει ας ραβ
^u δω ^u την Ε ρυθ ραν δι ε τε με ^u τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
^u σαν τι ^u την δε ε πι στρε πτι κως ^u Φα ρα ω τοις
^u αρ μα σικρο τη σας η νω σεν ^u επ ευ ρος δι α γρα

ψας ^Δ τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν

τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ὠδὴ γ' Ἦχος Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τῶ μω στη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον

ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ

κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα

τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σῶ το μω στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σῶ

και ε δο ξα σα σῶ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρι σμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω

ε τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι

ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας

το εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι
σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ
χαις η η μων

ὠδὴ 5'

Nο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τα σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τα Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ 5'

Eκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στεις Παι δας υκ ε

δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὠδὴ γ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ρι θ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς.

Ὁδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε
ξα α να τειλαντα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν
τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως σω ω
μα τω σα σα ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο το κε
με γα λυ νο μεν (Δις)

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο
το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θουσιν ε θνε σι χα
ρι ζεται εκ λα γο ο νων στει ρω τι κων καρ πον εις
ευ φρο συ υ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε
η ην ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Τ ην της α πο το μου αρ χαι ας α ναι ρε τιν α α
πο φα σε ως και της Προ μη το ρος την ε πα νορ θω σιν
την του γε ενους της προς Θε ον αι τι αν οι οι κει

ω σε ως την προς τον Κτιστην γεφυραν σε εθεοτοκε
μεγαλυνομεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Υπεραγιαθεοτοοκεσωσονημας

Επαξιιονθεομηητορτησηςαγνειας

τοντοκονεκληρωωσωδιεπαγγελλιιας

τηποτεγαρ ακαρπωθεοβλαστοςκαρπος

εδοοθηςδιοσεπασαιαιφυλαιτηηςγηςα

παστωςμακαριζοομεν

Υπεραγιαθεοτοοκεσωσονημας

Πεπληρωωταιτουβοωντοςηπροφητεια

φησιγαρΑναστηησωσκηνηντηνπεπτωκυιαν

τουιερουΔαυιδενσοιΑχραντεπροτυπωθει

εισανδιηςοσυμπαστωνανθρωπωνχουςειςσωμαα

νεπλαασθηθεω

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^v _{δλ}

Τα σπαργα α να προ σκυ νου ουμεν σου Θε ο το κε

^Δ _{δλ} δο ξα ζο μεν τον δο ον τα καρ πον τη πρωην στει ει ρα ^v _{δλ}

και α νοι ξαν τα μη ητραντην α γονον εκ πα ρα

δο ο ξου ^Δ _{δλ} ποι ει γαρ παν τα ο σα βου λε ε ται Θε ος ων

παντε ξου σι ι ος ^v _{δλ}

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^v _{δλ}

Εβλαστη η σας νυμ φο το ο κε Αν να θε ο φρον

^Δ _{δλ} εκ μη τρας παρελ πι ι δα ^Δ _{δλ} και εξ ε πα γγε λι ι

ας ^v _{δλ} παρ θε νο φυ τον α ανθος θε ο βλαστονα γνει

ας κα αλλος ^Δ _{δλ} δι ο σε παντες μα κα ρι ζο ο μεν ως

ρι ζαντης ζω ης η ημων ^v _{δλ}

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι ^v _{δλ}

Αλλο τρι ι ον τοις α νο ομοις ε στι δο ξα ζειν

^Δ _{δλ} την α ναρχον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ο ον τε ^v _{δλ}

και το Αγιον Πνευματην ακτιστον παγκρα
τορι ιαν διης ο συμπασκοσμος ηδρα ασαιτω
νευματι τσκρα αα τς αυτης

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
ων Αμην

Εχωρηησας εν γαστρι σου Παρθενομητορ
τον ενατης Τριααδος Χριστον τον Βασιλεα
ον υμνει πασα κτιις και τρεμουσιν οι ανω
θρονοι αυτον δυσωπει πανσε βασιμι εσωθη ναι
τας ψυχας ημων

Και η Καταβασία.
ωδη θ'

Μυστικος ειθεοτοκεεπαρδεισος
αγεωργη τωσ βλαστησασα Χριστον
το τς αυρω ηφο ορον εν γη πεφυτρω γη
ται δε ενδρον διου νυν υψωμε εν προ
σκυνω εν τς αυτον σε μεγαλυνο μεε εν

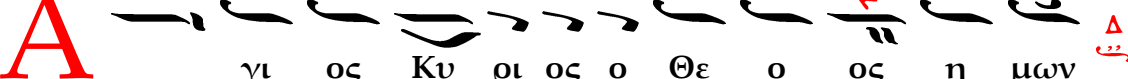

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

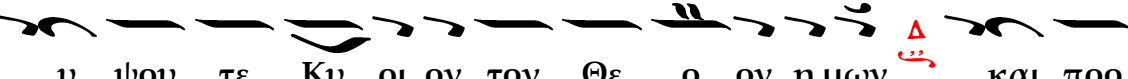

* * *

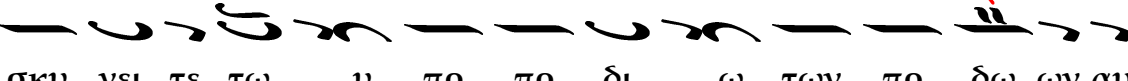
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος Δι - ς

A (δίς)
γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

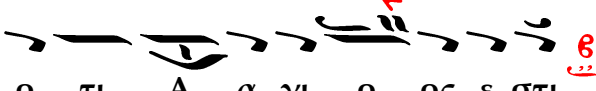

A

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

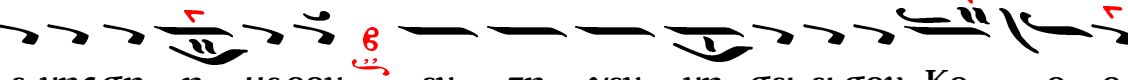

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

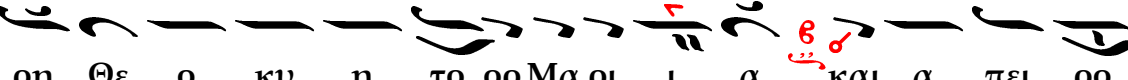

Τῆς Ὀκτωῆχου. Αὐτόμελον. ᾠχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

ᾠχος Δι - ς

A γαλλον ται αι τα πε ε ρα τα της οι κου με

 ε νησση η μερον εν τη γεν νη σει ει σου Κο ο ο

 ρη Θε ο κυ η το ορ Μα ρι ι α και α πει ρο

 γα α με νυ υμ φη εν η και τω ων φυ σα αν των σε

το λυπηροον διεελευσας της ατεκνι
 ιας ο ονειδος και της Προμητοορος Ευας
 την εν τω τι κτειειν κατα αρααν

Ἔτερον ὄμοιον.

A δαμ ανα και νι ισθη τι και Ευα με
 εγαλυνηθη τι Προφηταισυν Ααποστοοο
 λοις χορευσα τε και αιδικαι αι οισ κοινη χαρα
 εντω κοοσμω Αγγελων τε και αι ανθρωπων
 εκ των Δικαιων σηημερον Ιωακειμ
 και της Ααννης γενναται η Θεεοτοο
 κος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γαϕ

Π α α α σαπνοοη αινεσα αατωτον
 Κυυριιι οον αινειτε τον Κυυ
 υριον εκτωων ουουρα ααων αι
 νειειτε αυτον εν τοι οισ υψιιιιστοι οισ

Γα
σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω 22

Α Γα Πα
ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου Γα Πα
αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω 22

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον 22
δο ξα αυ τη εσ ται

Χ
πα σιτοις ο ο σι οισ αυ τ8

Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

ρι ι ουτην δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων

ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ω σαι τα

συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν 22

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν 22

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ8

Δ ι η γη σαντο παντα τα θαν μα σι α οι φυ

λα κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου
πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο
σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θοσ της με γα λω ω συ νησ αυ τσ

Χα ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να
στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η
Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις
ε ξα στρα πον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

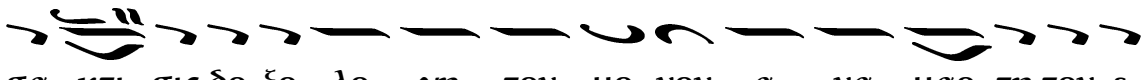
τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γε ρ
ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψα λ

τη ρι ω και κι θα α ρα

Εν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι
λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

 τω γε νει των αν θρω ωπων δω ω ρου με ε νος ^π₉ ι να σε πα

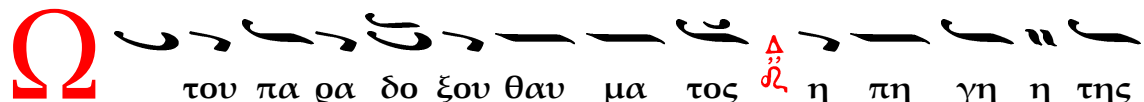
 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

 λε η σον η μας ^π₂₂

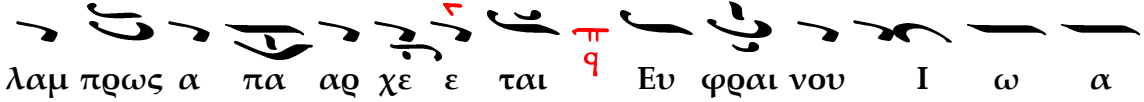
Καὶ τῆς ἑορτῆς γ' εἰς δ'.

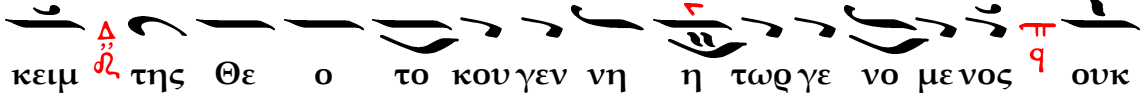
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

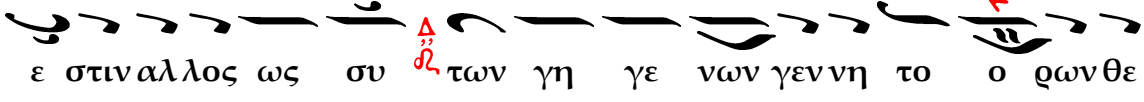
Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

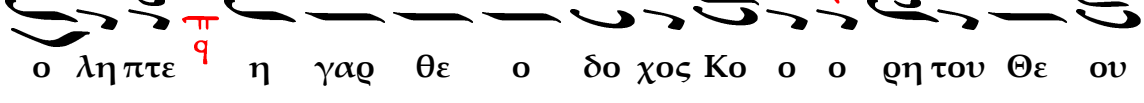

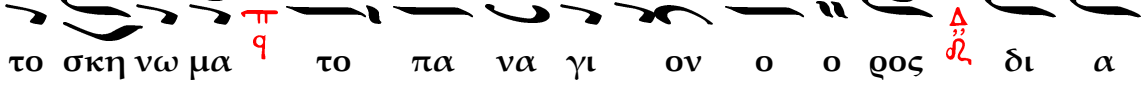
Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ^Δ₂₂ η πη γη η της

 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται ^π₉ η χα ρις καρπο γο νειν

 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται ^π₉ Ευ φραι νου Ι ω α

 κειμ ^Δ₂₂ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ^π₉ ουκ

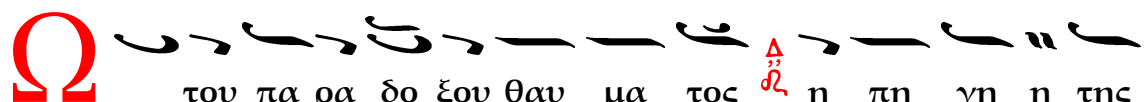
 ε στινα λλος ως συ ^Δ₂₂ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε

 ο λη πτε ^π₉ η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου

 το σκη νω μα ^π₉ το πα να γι ον ο ο ρος ^Δ₂₂ δι α

 σου η μιν δε δω ω ρη η ται ^π₉

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ^Δ₂₂ η πη γη η της

ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α
 κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ
 ε στιν αλλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
 ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α
 σου η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. ζ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας
 καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι του παν των Δη μι ου ρ γου
 και παν το κρα α το ο ρος ευ το νως την κο σμι κην
 των α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ρες
 συν τη Μη τρι της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζου
 σαι Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ
 ρι ος ο πα ρε χων τω κο ο σμω δι α σου το

με γα ε ε λε ε ος π_9

Στίχ. η'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Δ_2

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος Δ_2 και λαμ προν δο χει
ει ον α πο σιλβον χα ρι τι π_9 η Αν να η ευ κλε ης φα
νει σα τε ε το ο κε π_9 την προ βο λον α λη θως Δ_2 της
παρ θε νι ασ το θει ει ον α πανθισμα π_9 την πασαις παρ
θε νι καις Δ_2 και παρ θε νι ασ πο θου ουσαις το χα ρι
σμα π_9 το της παρ θε νι ασ κα α αλ λος εμ φα νως βρα
βευ ουσαν π_9 και πα ρε χου σαν πα α σι Δ_2 τοις πι στοις
το με γα ε ε λε ε ος π_9

Ἦχος π_9 Πα ω

$\Pi\alpha$
 N ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι π_9
 $\Pi\alpha$
 A υ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ου α γαλ
λι α α α σθε λα α α α οι π_9 ι δου γαρ του φω
το ο ος ο νυ υμ φων Δ_2 και η βι βλος του λο γου

ου της ζωης εκ γαστρο ος προ ο ο ε λη η
 λυ υ υ υ θε και η κατα ανα το ο λας
 πυ υ λη α πο κυ υ υ η η θει ει ει σα προ
 σμενει ει ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον του
 Πα
 Ι ε ε ρε ε ως του ου με γα α α λου μο ο
 νη και αι μο ο ο νον ει σα γου ου σα α Χρι ι στον
 εις την οι οι οικου ου με ε νην προς σω τη ρι ι αν
 τω ων ψυχω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κατα ρα νε νε εκρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα α αυ τη α να μαρτη τους φυ λα χθη η ναι η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ^Γε ²²ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην ^Γ²²

^{Γα}Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^υ⁹ κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ^Γ²²

^{Γα}Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου ^Γ²²

τὸ τρίτον.

^{Γα}Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^{Πα}^υ⁹ τα δι και

ω μα τα α σου ^Π⁹

^{Γα}Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ^υ⁹ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^Γ²²

^{Γα}Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ει ν το θε λη μα σου ^υ⁹ ο τι συ ει ο Θε ος μου ^Γ²²

^{Γα}Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^υ⁹ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τεινοντο ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο

ον η η μα α α α α α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

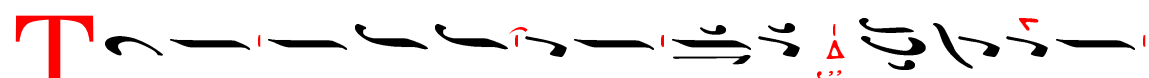
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι - θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωί. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ρ ι α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α
Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ
χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α
Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε νανθρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων
και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων
και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χριστος ο Θε ος η μων

και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι α

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
α τω τον θα α να α τον^{Γα} πρω το τοκος των νεκρων ε γε
νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^{Γα}
και πα ρε σχετω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε
ος^{Γα}

Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οικου με νη^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων^ε και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν^Δ ζω ην την αι ω νι ον^ε

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-θ.

I ὦ α κειμ και Αν να ο νει δι σμᾶ τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τῆ θα να
τῆ η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σᾶ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
ο ος σᾶ ε νο χης των παι σμα των λυ τρω θεις
εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
τρο φοντης ζω ης η μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ὙΜΝΟΣ

ᾠχος $\frac{2}{2}$ Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α ια α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
υ ψ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μῆς ^Δ
 μῆς

A α α α α α α α α ^Δ α α α α

α ^u α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ^Δ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^ϑ α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^Δ χο ο ο α γι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ^Δ Θε ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος ^ϑ

A α α α α α α α α ^Δ α α α α

α ^u α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ^Δ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^ϑ α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^Δ χο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι ι ^Δ σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^{z'}

A α α γι ι ι ι ι ^{z'} ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ^M ^Δ ^{B8} χι ι ι ι ι ι ι ^ϑ λε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

Ε ε ε λε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως,
ζήτει τῇ ΚΒ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μθ

μη πα ρα σι ω πη σης α π ε μ ς ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σ ς και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι α αν σ ς ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τ ς λα ς αυ τ ς και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τ ς χρι σ τ ς αυ τ ς

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σ ς και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. ٤' 11-18)

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετημημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσονται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος 4 Κε 6

A λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Υ ψω σα ε κλε κτον εκ τϑ λα ϑ μϑ ευ ρον
 Δα βιδ τον δϑ λον μϑ εν ε λαι ω α γι ω μϑ ε
 ε χρι ι ι σα α A α αυ τον

A λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Η γαρ χειρ μϑ συν α ντι λη ψε ται αυ τω και
 ο βρα χι ων μϑ κατ ι σχυ υ σει ει
 α α αυ τον

A λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ α A λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇ ς

Δ	ο	ξα	α	σοι	22 Δ	Κυ	υ	υ	υ	υ	υ	υ	ρι	ι	ι	ι
	ι	ε	ε	ε	22 Π	δο	ο	ο	ο	ο	ο	ο	ξα	α		
	σοι	οι	οι	οι	22 Δ											

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ἰ̇ Γα ρ

Ο	ι	τα	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α
	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α	α
	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ε	ρου	ου	ου	ου
	ρου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου
	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου
	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου
	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου
	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου
	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου
	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου
	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου	ου

α α αν ^{Γα}
Ω ^{Γα} ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ιε ε βα σι
 λε ε α α α α α α α ^{Νη} ^{Γα} των ο ο ο λων
 υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ^{Ζω} ^{Γα} ται αις
 αγ γε ε λι καις ^Ζ α ο ρα α τως δο ρυ φο
^{Δι} ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν ^{Γα} Αλ λη λου
^{Νη} ι α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α ^{Γα}

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα 2

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Γα}
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^Ζ
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Ζ
Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^{Γα}

α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

 α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

 α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

 α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

 α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

 α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

οι Κυ ρι ι ε

αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ϝ ϝ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι

νε σε ως

Κ αι με τα τϛ πνευ μα το ο ος σϛ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σϛ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϛ Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η η ην
Σ ε ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε Ευ λο
 γϝ ϝ ϝ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϝ ϝ ϝ με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϝ ϝ
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α' ἤ η' ἐν Καφενειῶ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

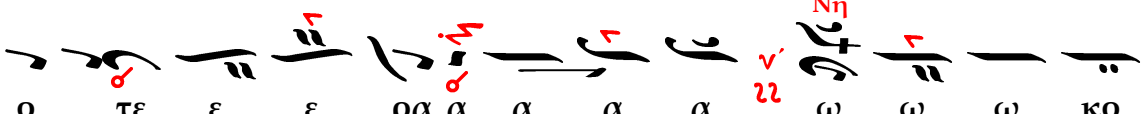
Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

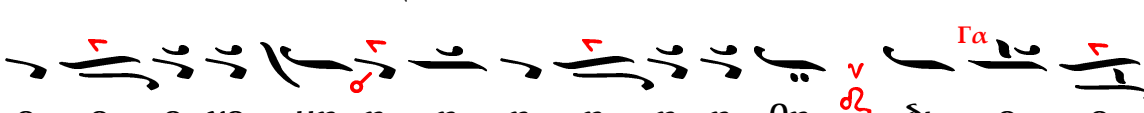
A^{Νη} λλο ο ο τρι ι ι ο ο ο ο ον
Πα των μη τε ε ε ε ρω ω ω ν η η η παρ
Μ θε ε νι ι ι ι α και ξε ε ε ε ε ε
Πα ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε ε ε νοις η
Μ η παι αι αι δο ο ποι οι ι ι ι ι α ε
Δι πι ι σοι οι Θε ο ο το ο ο ο ο

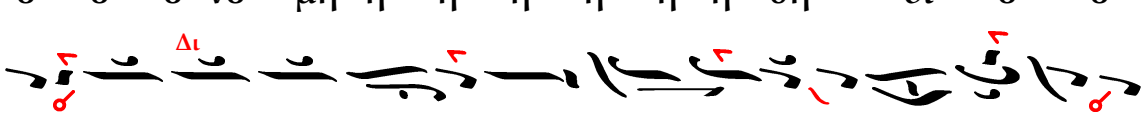
 ο ο ο ο κε ε ε α αμ φο ο ο ο

 ο τε ε ε ρα α α α α ω ω ω κο

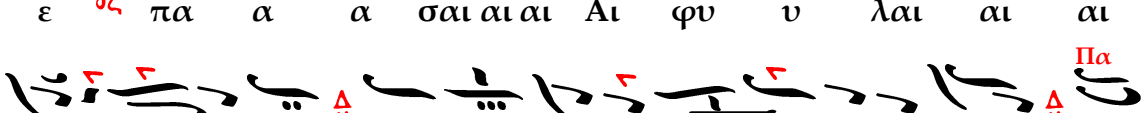
 ο ο ο νο μη η η η η η η θη δι ο ο

 ο ο σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

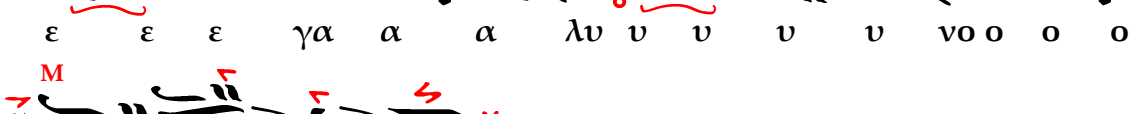
 ε πα α α σαι αι αι αι φυ υ λαι αι αι

 τη η η ης γης α πα α α α αυ στως με

 ε ε ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

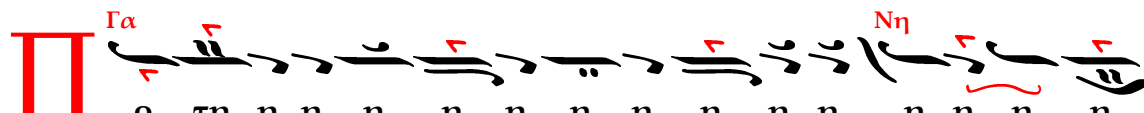
 με ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

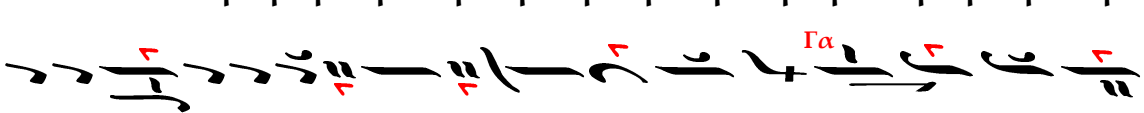
I.A.

Κοινωνικόν εἰς Θεομητορικὰς Ἑορτάς,
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

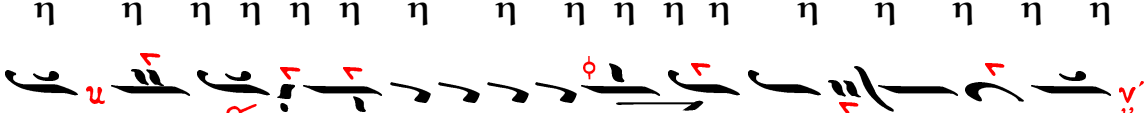
III ο τη η η η η η η η η η η η η η η

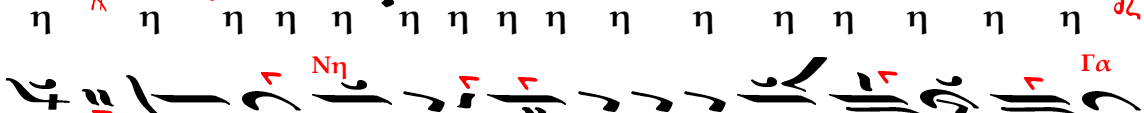
 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο ο ω ο ο ο
 Δι
 ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Γα Ζω
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 M Νη
 M Ζω
 ι σω τη η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 M Νη
 χι ι ι ι σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Δι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 M Γα
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Νη
 ι ι ι σω τη ρι ι ι ι ι ι σω τη ρι ι
 Γα Δι
 ι ς ς ς ω ς ς ς ς ς λη η η η η η η η η
 Γα
 η η η χη η η η η η η η η η η η η η η η
 Νη Γα Δι
 η η λη ψο μαι αι λαι αι αι αι αι και το Ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο
 Πα
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο και αι το ο ο Ο ο
 Νη Γα
 ο ο νο ο μα α Κυ ρι ι ι ι ι ι ι κυ ρι
 Δι
 ι ι ι ς ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε πι κα α α λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Γα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε σο ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα λε ε ε

ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο ο ο μαι αι ιαι αι αι αι αι

Αλ λη λ ς ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

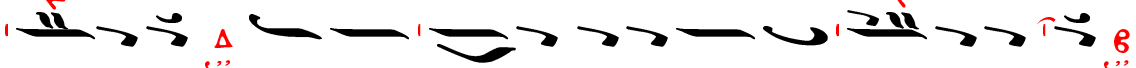

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς ν

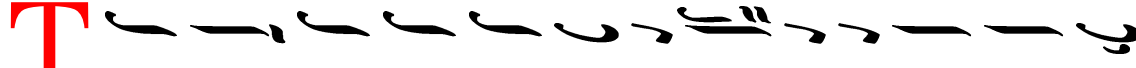

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Eι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

Tο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

 αι ω ω νο ο ος